

LECHA (8) *sb f*

-é- (4), -e- (3) *Mącz* (4 : 3); a *jasne*.

sg N lécha (4). ◊ *A* léchę (1). ◊ *pl N* léchy (1). ◊ *A* léchy (1). ◊ [*I* léchami.] ◊ *L* léchach (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

Kawałek ziemi uprawnej o wyraźnie zaznaczonych bruzdami granicach; grzęda, zagon; forus Mącz, Cn; areola BartBydg, Cn; lira, porca Mącz; area, pulvinus Cn (8) : BartBydg 13; Porca item in hortis, Liechá długa álbo grubá/ ziemiá do fiania ziół nieco od ziemié podniosła/ defzczkami obita. Mącz 312d, 370b, 428b.

Szereg: »zagon(ek), albo lecha« [szyk 3 : 1] (4): Lira, Skibá roley/ też zagon albo léchá roley między dwiema brozdomá. Mącz 195c; Imporco id est, porcas in agro facio, Zagony/ léchy ná roley czinię. Mącz 313a, 134a, 420d; [Cresc 1571 240].

[Przen: Grupa ludzi:

Zwrot: »sieć lechami [gromada za gromadą]«: Y siedli grzędami (marg) Al. lechami. (-) [Et discubuerunt areae (marg) in partes (-)] (to) po łtu (to) po pięćdziesiąt. BudNT Mar 6/40 (Linde).]

Synonimy: gruba, grzęda, zagon.

KN